

MICII DESCOPERITORI

RONI ȘI PROSOPUL CARE NU SE ÎNDOIA

O mirare de iarnă despre apă, gheață și răbdare

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Coșul de dimineață

Roni ieși în curte cu un coș gol și cu fularul roșu strâns în jurul gâtului. Ratonul își vedea răsuflarea ca pe un nor mic. Pe gard sclipise promoroaca, iar iarba părea presărată cu zahăr. Aseară întinsese două prosoape ude pe sârma de lângă poartă. Acum venise să le strângă, înainte să înceapă treburile casei.

POVESTEA · 2 / 25

Două hărți rigide

Prosoapele atârnau aproape drepte, unul albastru cu margine crem și unul crem cu dungi verzi. Vântul mișca fularul lui Roni, dar ele abia se clătinau. Ratonul puse coșul jos și privi colțurile. Pe țesătură luceau puncte mici, iar la margini se vedeau cristale. Nu semănau cu prosoapele moi pe care le cunoștea.

POVESTEA · 3 / 25

Colțul încăpățânat

Roni apucă ușor colțul prosopului albastru. Încercă să-l îndoaie, dar materialul se mișcă aproape întreg. Ratonul se opri, fără să tragă de cleme. Puse o labă pe obraz și se uită din nou.

- Oare am întins o scândură aseară?

Îi venea să râdă, însă prosopul chiar părea să fi uitat cum se fac cutele.

POVESTEA · 4 / 25

Aseară era moale

Își aminti limpede cum scuturase prosopul înainte să-l agațe. Atunci avea falduri și colțuri care cădeau. Recunoscu mica pată cusută lângă tiv. Era același prosop, nu îl schimbase nimeni cu o placă albastră. Ceva se petrecuse între seară și dimineață. Roni privi spre cerul palid, apoi spre iarba albă.

POVESTEA · 5 / 25

Vecinul de la poartă

Nino apăru la poartă, cu tricoul galben, salopeta verde și un fular albastru adăugat peste hainele de zi. Își șterse labele pe zăpada subțire de lângă potecă și salută. Roni îi arătă prosopul fără să spună încă ce credea. Iepurașul se apropie și privi țesătura din lateral, unde lumina scotea cristalele în relief.

POVESTEA · 6 / 25

Întrebarea bună

- A fost ud când l-ai pus aici? întrebă Nino.

Roni încuviință. Nino își privi răsuflarea, apoi arătă bruma de pe gard.

- Noaptea a fost ger. Cred că apa din țesătură a înghețat.

Ratonul atinse din nou colțul, foarte ușor. În loc să se gândească la scânduri, începu să caute apa ascunsă în prosop.

POVESTEA · 7 / 25

Cristalele mici

Nino îi arătă locul unde se vedeau cel mai bine cristalele. Nu era praf alb presărat peste material. Firicelele de gheață se țineau de țesătură. Roni se aplecă, păstrând prosopul prins pe sârmă.

- Deci nu prosopul a devenit lemn, spuse el. Apa din el s-a întărit.

Nino zâmbi. Acum aveau ceva ce puteau verifica.

POVESTEA · 8 / 25

Cum îl luăm?

Coșul era prea îngust pentru prosopul rigid. Roni vru să-l îndoaie cu ambele labe, dar se opri înainte să-l forțeze. Nino propuse să-l ducă drept, sprijinit între ei. Întâi eliberară locul de lângă ușă și mutară coșul din drum. Aveau să ducă prosoapele pe rând, cu pași mici, pe poteca fără gheață.

POVESTEA · 9 / 25

Clemele

Roni susținu prosopul albastru de marginea de jos, în timp ce Nino desfăcu pe rând clemele. Materialul rămase aproape drept și după ce se desprinse de sârmă. Ratonul îl privi uimit. Acesta era un semn nou: nu clemele îl ținuseră rigid. Îl apucară fiecare de câte o margine și porniră spre casă.

POVESTEA · 10 / 25

Primul drum

Trecură încet pe lângă coș. Roni mergea cu fața spre ușă, iar Nino îl urma din lateral, ținând prosopul sprijinit. Nu alergară și nu se jucară cu el pe post de scut. Colțurile aveau încă gheață. În bucătărie îl așezară pe o tavă mare, apoi se întoarseră după cel crem cu dungi verzi.

POVESTEA · 11 / 25

Al doilea prosop

Procedară la fel: întâi sprijin, apoi clemele. Prosopul crem era puțin mai mic, dar la fel de rigid. Când îl duseră în casă, Roni observă că prima tavă avea deja câteva picături. Nu trecuse mult timp. Își scoase fularul roșu și îl agăță pe cârlig; Nino își puse fularul albastru alături.

POVESTEA · 12 / 25

O masă pregătită

Întinseră prosoapele pe un suport de uscare, cu tăvi dedesubt. Suportul stătea lângă masă, la distanță de sobă. În cameră era plăcut, fără să fie nevoie să apropie țesătura de foc. Roni aduse o lavetă pentru eventualele picături. Nino se așeză pe un scaun și privi marginea albastră care ieșea puțin peste bară.

POVESTEA · 13 / 25

Nimic pentru o clipă

La început, prosoapele păreau tot rigide. Roni le privi, apoi privi soba.

- Poate în casă nu funcționează?

Nino îi arătă picăturile din tavă. Deja se schimba ceva. Ratonul se așeză lângă el. Nu aveau nevoie să tragă sau să frece. Puteau să observe și să lase încăperea caldă să-și facă treaba.

POVESTEA · 14 / 25

Prima picătură

O picătură se adună la colțul prosopului albastru și căzu în tavă. Roni o urmări de parcă ar fi fost o mărgea rară. Apoi mai căzu una. Cristalele de la margine se micșorau.

- Gheața se face apă, spuse el.

Nino încuviință. Explicația de afară începea să se potrivească cu ceea ce vedeau înăuntru.

POVESTEA · 15 / 25

Colțul se lasă

Marginea albastră se îndoi foarte puțin. Roni își apropie laba, fără să o tragă. Cutele apărură încet, acolo unde înainte materialul stătea drept. Prosopul crem încă avea o porțiune rigidă.

- Nu se schimbă amândouă deodată, observă Nino.

Se mutară astfel încât să le poată vedea pe amândouă. Fiecare avea propriul ritm.

POVESTEA · 16 / 25

Moale nu înseamnă uscat

Roni atinse porțiunea dezghețată. Se îndoia din nou, însă laba i se umezi. Ratonul se uită spre dulapul cu prosoape.

- Credeam că îl pot pune deja acolo.

Nino îi arătă tava și țesătura încă închisă la culoare de apă. Îl lăsară pe suport. Mai întâi gheața trebuia să se topească; apoi prosopul avea nevoie să se usuce.

POVESTEA · 17 / 25

Loc pentru aer

Mutară puțin marginile moi, ca să nu stea lipite între ele. Roni goli cu grijă tăvile, iar Nino șterse o picătură căzută lângă suport. Nu măriră focul și nu puseră prosoapele pe sobă. În cameră circula aer, iar locul era liber. După atâta uimire, lucrul cel mai potrivit era să continue ziua și să aștepte.

POVESTEA · 18 / 25

Gustarea vecinilor

Roni aduse felii de măr și două căni cu apă. Le așezară pe partea liberă a mesei. Nino povesti cum înghețase o băltoacă de lângă grădină. Ratonul își aminti că vara, prosoapele rămâneau moi afară. Nu sârma făcea diferența. Își lega acum observațiile de lucruri pe care le mai văzuse, fără să le bage în seamă.

POVESTEA · 19 / 25

După prânz

Soarele urcase deasupra gardului când se întoarseră la suport. Ambele prosoape cădeau în cute, iar tăvile nu mai primeau picături. În mijloc, țesătura încă se simțea umedă. Roni nu se mai grăbi să declare treaba gata. Desfăcu ușor un pliu și lăsă loc aerului. Apoi puse tăvile goale la loc, pentru orice eventualitate.

POVESTEA · 20 / 25

Prosopul de la chiuvetă

Roni avea la chiuvetă un al treilea prosop, uscat de mai înainte. Îl aduse doar pentru comparație. Era moale și ușor, iar labele rămâneau uscate după ce îl atingeau. Îl puse înapoi la cârlig. Celelalte două aveau să ajungă la fel, dar încă nu ajunseseră. Acum știa mai bine ce urmărea când verifica.

POVESTEA · 21 / 25

Lumina de după-amiază

Când soarele lumină fereastra din lateral, Nino atinse marginea prosopului crem. Nu mai lăsă umezeală pe degete. Roni cercetă și partea din mijloc, apoi prosopul albastru. Întoarseră țesătura și verificară locurile mai groase. După atâtea opriri mici, prosoapele erau uscate. Ratonul le ridică fără să găsească vreun colț rigid.

POVESTEA · 22 / 25

Împăturirea

Împături prosopul albastru în două, apoi încă o dată. De dimineață, același gest păruse imposibil. Nino împături prosopul crem cu dungi verzi. Le așezară unul peste altul în coș, unde acum încăpeau ușor. Roni privi coșul și începu să râdă. Nu se schimbase mărimea lui. Se schimbase starea apei din prosoape.

POVESTEA · 23 / 25

Ce s-a întâmplat de fapt

Roni povesti aventura de la început, ca să vadă dacă o înțelesese. Prosoapele fuseseră ude. Gerul înghețase apa din ele. În casă, gheața se topise, iar după aceea prosoapele se uscaseră treptat. Nino adăugă numai un lucru: observaseră fiecare etapă. Nu trebuiau să creadă o explicație doar fiindcă suna frumos; o urmăriseră chiar cu ochii lor.

POVESTEA · 24 / 25

La poartă

Nino își puse fularul albastru, iar Roni pe cel roșu, ca să-l conducă până la poartă. Sârma rămăsese goală. Pe gard mai luceau câteva locuri albe, ascunse de soare.

- Mâine o să mă uit mai atent la promoroacă, spuse ratonul.

Îi mulțumi vecinului pentru ajutor și, mai ales, pentru întrebarea despre prosoapele ude.

POVESTEA · 25 / 25

Minunea înțeleasă

În casă, Roni puse prosoapele uscate în dulap. Îl bucurau la fel de mult acum că știa ce li se întâmplase. Descoperise că mirarea poate fi începutul unei întrebări și că răspunsul se înțelege mai bine când îl verifici cu răbdare. Uneori, o minune de dimineață este un lucru obișnuit pe care încă nu ai învățat să-l privești.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Ratonul și rufele înghețate.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.